

■ Samtale med Hans Jørgen Mikkelsen

Ved: Grete Tange

Bodil Toftdahl – vores præst – blev den 20. august gift med Hans Jørgen, og han er nu ved at flytte ind i præstegården. Han indvilgede i at fortælle lidt om sig selv og sin baggrund, som i uddrag nu følger.

Barndom og første ungdom

Han fortæller: ”Jeg er 65 år, født på landet og har gået i en syvklaset skole. Det vil sige, at jeg de første år gik i en toklaset, som i 1961 blev lagt sammen til en centralskole, som jeg forlod efter 7. klasse. Jeg blev uddannet landmand, selvom lærerne faktisk syntes, at jeg burde være fortsat i overbygningen; men det syntes min far ikke. Jeg er tvilling, og i mit hjem var vi to tvillingpar og et enkelt barn. Mit hjem lå i Ulbjerg i Vesthimmerland, og den gård, hvor jeg er opvokset, har min lillebror nu. Jeg kom ud at tjene som 16 årig, og som 17 årig kom jeg på efterskole i Haubro. Efterfølgende passede jeg køer i mange år. Jeg var på Gråsten Landbrugsskole i 1974 og havde faktisk regnet med, at mit arbejde ville blive landmandens.

Rønde Højskole

Dette arbejdede jeg da også med, til jeg var 26 år, og da kom jeg på Rønde Højskole. Det blev en øjenåbner for mig, for jeg havde 48 undervisningstimer om ugen på skolen, og jeg sugede til mig af al den viden, som jeg blev præsenteret for. Forstanderen sagde godt nok, at han syntes, det var rigeligt med så mange timer, men han fandt ud af, at jeg

gerne ville det hele, og så fik jeg lov. På skolen oplevede jeg, at jeg faktisk godt kunne være med boglig, så jeg fik en selvtilid, som jeg ikke havde haft før.

Vejlby Landbrugsskole

Bagefter søgte jeg optagelse på Vejlby Landbrugsskole, selvom jeg ikke havde stu-

Brejning

el-service

Aut. El-installatør
Kærhusvej 13
6971 Spjald
Tlf. 29 355 355
www.brejning-el.dk
jesper@brejning-el.dk

dentereksamen som mange af mine medstuderende. Her uddannede jeg mig til regnskabskonsulent - i øvrigt sammen med Anker Kyndesen her fra Grønbjerg - i løbet af tre år. Uddannelsen var temmelig hård, fordi vi var til eksamen næsten hele tiden, men jeg kom igennem med et pænt resultat. Bagefter har jeg på handelsskolen læst til revisor, for det kan man som overbygning, når man har været ude i det praktiske erhverv.

Regnskabskonsulent

I 1980 startede jeg i Kjellerup landboforening, hvor jeg var i 3 år. Derefter kom jeg videre til Skive i Salling Landboforening, hvor jeg var i 13 år. På det tidspunkt syntes jeg, at pengene fyldte for meget i mit liv, for på arbejde var det jo det, som jeg skulle hjælpe landmændene med at få mest muligt ud af. Jeg syntes, at der var mange andre ting i tilværelsen, som ikke handlede om penge.

På det tidspunkt havde jeg være gift i 8 år, og vores ægteskab gik nu i stykker, delvis fordi vi ikke kunne få børn. Vi havde ikke boet sammen inden giftermålet, og så vi var nok vokset fra hinanden. Vi var meget for-

skellige som mennesker.

En ny begyndelse

Min drøm var nu at arbejde med mennesker, og da vi ikke kunne få børn, kunne jeg måske begynde at arbejde med unge mennesker. Da jeg havde sagt min stilling på regnskabskontoret op, blev jeg ringet op af en journalist, som undrede sig over det, og han spurgte mig om, hvad jeg så skulle. Jeg svarede, at jeg ville til at læse. Hans næste spørgsmål var; ”Skal du læse til cand. oecon.?”

”Nej, jeg skal læse til socialpædagog”, svarede jeg, hvortil han efter en pause sagde: ”Nogen, der gør noget så dumt, fortjener at komme i avisen.” Og så skrev han en artikel om det. Denne artikel læste en leder af et bosted i Skive, hvor man gerne ville have en mand ansat. Det blev jeg så i de fire år jeg læste.

Pædagoguddannelsen

Jeg var 44 år, da jeg begyndte at læse til pædagog, og jeg gjorde det, fordi jeg troede, at den uddannelse kunne give mulighed for at arbejde steder, hvor der var brug for menne-

Fæld-selv Juletræer

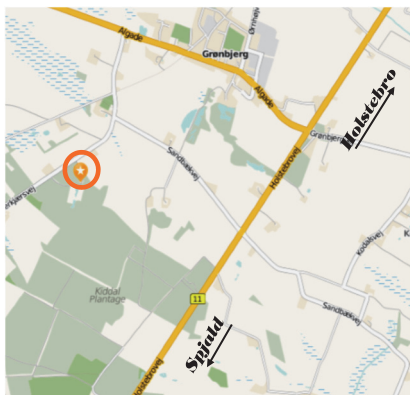
Juletræet kan mærkes nu og hentes til jul

Juletræer kr. 125,- indtil ca. 2,0 m

Der er mulighed for at gå en tur i skoven og samle mos og kogler samt købe gran til adventskrans og juledekorationer

**Engestofts Plantage
Sønderkjærvej 9
Grønbjerg**

Tlf: 40 29 10 73

skelig kompetence. For at få råd til at tage uddannelsen, solgte jeg hus og bil, købte en cykel og levede af SU. Jeg boede i en lejlighed i Viborg, og i weekenderne cyklede jeg til Skive og arbejdede. I 1999 var jeg færdig med uddannelsen, og inden jeg var færdig på seminariet, blev jeg ansat på retspsykiatrisk afdeling i Viborg. Denne ansættelse kom delvis i stand på baggrund af min erfaring fra Skive.

Den største forandring for mig var næsten, at når en telefon ringede, var jeg vant til, at det var mig, man ville snakke med. Det var det ikke mere, nu skulle jeg altid give telefonen videre til en af de fastansatte.

Under uddannelsen skulle man i praktik, og min første praktik var på en folkeskole i 0. klasse, og det var en sjov oplevelse, for de børn er jo meget impulsive. Derefter kom jeg i en børnehave, og jeg kan huske, at min leder sagde, at det var fantastisk så god, jeg var til at tale med forældrene. Jeg måtte jo så forklare hende, at i mit hidtige arbejde, havde jeg været vant til at kommunikere med den aldersgruppe.

Den psykiatriske vej

På min tredje praktik kom jeg ud på en psykiatrisk afdeling, og så var jeg klar over, at det var der, jeg skulle være. Jeg opdagede, at jeg havde den ro, som var og er nødvendig, hvis man skal arbejde med psykiatriske patienter. Man skal ville dem, og de opdager hurtigt, hvis man ikke gider dem. De har en fantastisk evne til at læse kropssprog. Nu er de lidt overbærende overfor mig, fordi jeg jo er gammel og langsom, men jeg tror, at de synes, det er rart, at jeg er der. Jeg arbejder nemlig stadig på afdelingen.

Jeg kunne også tie stille, og det er en vigtig ting at kunne, når man sidder sammen med dem. Hvis man spørger dem om noget, er det ikke sikkert, at de svarer lige med det samme, men man må under ingen omstændigheder gå, for så føler de et svigt, som de har haft mange af i deres liv, og man skal heller ikke trænge sig på, men vente, til de vil svare, for så ved de, at man vil dem.

Jeg har meget gerne taget dem med ud at gå en tur, men nogle af dem er lidt bange for det, og så spørger jeg dem, hvad der kan ske ved det. Og så finder de ud af, at det værste, der kan ske, er, at vi går hjem igen, og så var det ikke så slemt. Det er dog en god måde at være sammen på, idet man snakker mere naturligt, når man går tur.

De patienter, der er på stedet, er mennesker, der har begået en lovovertrædelse, og de kan være der i 5 til 10 år, før de er klar til at vende tilbage til en tilværelse udenfor "murene". Et eksempel på at det er værd at arbejde med, er en ung mand, som havde begået et mord, og som blev henvist til retspsyk. Han var på institutionen i 12 år, derefter kom han ud i et bofællesskab i to år og derefter i egen lejlighed. Han hilser på mig, når vi mødes på gågaden, og så siger han: "Hvor er du henne nu, Hans Jørgen?", og når jeg så svarer, at jeg stadig er på retspsyk, svarer han: "Er du virkelig ikke kommet videre?" Han har formået at få genopbygget sit forhold til sine søskende, så han vil ikke begå mord mere.

Jeg tager også patienterne med i kirke, hvis de har lyst til det. Det er der nogle af mine kolleger, der synes er meget mærkeligt, men jeg mener, at et menneske ikke tager skade

Åbningstider

Tirsdag	9:00-16:00
Onsdag	9:00-16:00
Torsdag	17:30-21:30

v/ Else Volsgaard
Askovej 25 · Abildå · 6973 Ørnhøj
Tlf. 97 38 25 65

af at komme hen i kirken og høre en prædiken og synge salmer.

Kirkens betydning

Jeg kan også selv godt lide at komme i kirke, og det har jeg nydt fra barnsben af, selv om mine forældre ikke havde tid til det. For mig giver det en ro og mulighed for eftertænksomhed, som man ikke kan få mange andre steder. Især når jeg har været ked af det, har jeg nydt kirkens budskab. Jeg har også været aktiv i kirkelig henseende, idet jeg har siddet i menighedsrådet i Sdr. Resen i mange år.

Sdr. Resen

Der købte jeg nemlig i 2000 et nedlagt landbrug, hvor jeg har boet siden. Der har jeg haft høns - som er flyttet hertil - og dyrket kartofler, gulerødder og andre grøntsager,

som jeg har afsat til venner og kolleger, og det sted har jeg stadig, men det er sat til salg, og jeg håber, at det snart kan blive solgt. Der boede jeg alene, indtil jeg mødte Bodil i 2015 til et seminar, hvor vi kom til at sidde ved siden af hinanden, og hvor vi efter mange snakke fandt ud af, at vi havde mange ens holdninger, så vi troede, at vi kunne finde ud af det med hinanden.

Fritiden har jeg brugt på min ejendom, og jeg håber, at jeg her i Grønbjerg også kan finde et stykke jord, hvor jeg stadig kan dyrke grøntsager på forsøgsmarker, som jeg kalder dem, for resultatet står ikke altid mål med det, som frøposerne lover. Jeg er også interesseret i at lære folk her at kende og håber, at vi kan få en snak, når vi mødes.”

Med den afslutning takker jeg for venlig modtagelse og håber, at vi må mødes i mange sammenhænge i årene, der kommer. ■

Vinsmagning

**Torsdag den 24. november kl. 19
I Grønbjerg Forsamlingshus**

LokalBrugsen i Grønbjerg arrangerer i samarbejde med John Bruce fra Vinskuret i Ejstrupholm.

Kom og bliv inspireret til den gode julevin.

Der skal smages på søde bobler, hvidvin, rødvin og portvin.

Der er lidt brød, ost og pølse som snacks, så man kan få rensset smagsløgene mellem de forskellige vine.

Tilmelding i Brugsen
senest 22. november

Pris pr. person 150,- kr.